

ANA DOBRE

Opinii critice (selectiv):

„Despre acest urmaș al lui Anton Pann în plină modernitate românească și, apoi, în epoca realismului socialist vorbește, cu date mai multe și mai precise, studiul ce urmează, opera profesoarei Ana Dobre. Studiul remarcabil în ceea ce privește biografia și tematica publicisticii lui Miron Radu Paraschivescu, este la origine o teză de doctorat. Cum am citit-o la timpul ei și i-am făcut autoarei sugestiile necesare, mă limitez, acum, s-o recomand celor interesați să afle lucruri noi despre poetul *Cânticelor țigănești* și despre omul curios...”
(Eugen Simion);

„...Dar filonul cel mai important al demersului Anei Dobre îl constituie, de departe, «romanul» politic sau politico-literar al scriitorului, pe fundalul unei epoci istorice tulburi, oscilante ca și personalitatea «cobaiului» ei. Psihologia acestuia e bine surprinsă, cu oscilările cunoscute între rafinament și vulgaritate, cu complexe, duplicitățile și răbufnirile caracteristice, unele greu de explicat în absența bolii” **(Paul Cernat);**

„Afirmată, în ultimii ani, ca o cunoscătoare în profunzime a literaturii române și universale, prezentă cu cronici, recenzii și articole în numeroase reviste de cultură, antologii (*Mărturisirea de credință literară* (2008), de exemplu, dintre cele recente) și volume de critică literară, Ana Dobre publică o interesantă carte de eseuri, unele apărute în presă, din care desprindem ideea, inspirată și parafrasată după cronicar, că „nasc și la Teleorman oameni” de litere. (...)

Volumul (*Rinocerii și Don Quijote*, n.n.) se încheie cu adnotații, aforisme și file de jurnal, care completează atât imaginea unei lumi dominate de haos, despre care autoarea crede că se va redresa, cât și autoportretul unei scriitoare documentate, talentate, cu un spirit critic tăios, dar corespunzând obiectului criticii.

O lucrare care iese din tiparele obișnuite ale cărților și semnifică o mare putere de concentrare intelectuală, ca și o foarte bună cunoaștere a domeniului literar, dar și educativ și social”.

(Corneliu Vasile)